

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 14 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – Polska) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś / DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

(Sprawa C-66/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 — Zakres stosowania — Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych — Tytuły egzekucyjne, którym mogą zostać nadane zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego — Decyzja w sprawie kwoty kosztów związanych z postępowaniem sądowym zawarta w orzeczeniu niedotyczącym roszczenia bezspornego — Wyłączenie)

(2018/C 052/17)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Strona pozwana: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Sentencja

Artykuł 4 pkt 1 w związku z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych należy interpretować w ten sposób, że wykonanej decyzji w sprawie kwoty kosztów związanych z postępowaniem sądowym zawartej w orzeczeniu niedotyczącym roszczenia bezspornego nie może zostać nadane zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 22.5.2017.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 30 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Torino – Włochy) – IJDF Italy Srl / Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Sprawa C-344/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Umowy konsumenckie — Dyrektywa 93/13/EWG — Ustawodawstwo krajowe umożliwiające pozwanie dłużnika głównego i poręczyciela przed tym samym sądem — Odstępstwo od zasad jurysdykcji szczególnej w sprawach konsumenckich — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem)

(2018/C 052/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Torino

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: IJDF Italy Srl

Strona pozwana: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, art. 19 ust. 1 zdanie drugie TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w taki sposób, że nie mają one zastosowania w sporze dotyczącym ustalenia jurysdykcji w sprawach połączonych, ponieważ spór ten nie wchodzi w zakres stosowania dyrektywy 93/13.

⁽¹⁾ Dz.U. C 330 z 2.10.2017

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 3 listopada 2017 r. – Baltic Media Alliance Ltd. / Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Sprawa C-622/17)

(2018/C 052/19)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Baltic Media Alliance Ltd.

Strona pozwana: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych ⁽¹⁾ obejmuje jedynie przypadki, gdy państwo członkowskie, które jest odbiorcą programu, dąży do zawieszenia nadawania telewizyjnego lub nadawania wtórnego, czy też obejmuje również inne środki podejmowane przez państwo członkowskie, które jest odbiorcą programu, z zamiarem ograniczenia w pewien sposób swobody odbioru programów i ich transmisji?
- 2) Czy motyw 8 i art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie, które są odbiorcami programu, stwierdziwszy, iż materiał, o którym mowa w art. 6 tej dyrektywy, opublikowano, przekazano do dystrybucji i dystrybuowano w programie telewizyjnym nadawanym wtórnym lub dystrybuowanym przez internet z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie mogą – gdy nie są spełnione warunki określone w art. 3 ust. 2 tej dyrektywy – podjąć decyzji takiej jak przewidziana w art. 33 ust. 11 i art. 33 ust. 12 pkt 1 litewskiej ustawy o informowaniu opinii publicznej, a mianowicie decyzji nakładającej na nadawców wtórnych działających na terytorium państwa członkowskiego, które jest odbiorcą programu, i na inne osoby świadczące usługi związane z dystrybucją programów telewizyjnych przez internet obowiązek tymczasowego zapewnienia, aby taki program telewizyjny był nadawany wtórnym lub dystrybuowany przez internet jedynie w pakietach programów telewizyjnych dostępnych za dodatkową opłatą?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 95, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Roma (Włochy) w dniu 3 listopada 2017 r. – Alberto Rossi i in. / Ministero della Giustizia

(Sprawa C-626/17)

(2018/C 052/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di Pace di Roma